

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

1. Τα 60χρονα της Αθλητικής Ένωσης Κυθρέας (ΑΕΚ)

της Ανθής Πέτσα-Σαββίδου

1950. Χρονολογία σημαδιακή για την κοινότητα. Οι Πέτρος Στυλιανού και Χριστάκης Παπανδρέου με μια ομάδα Κυθρεωτών ιδρύουν την Αθλητική Ένωση Κυθρέας ΑΕΚ. Έτσι η ιδέα που συνέλαβαν τρία χρόνια πριν υλοποιείται.

Σκοπός του Σωματείου είναι η καλλιέργεια και διάδοση του αθλητισμού, η ανάπτυξη αθλητικού πνεύματος, η αλληλεγγύη, η σύσφιγξη των δεσμών μεταξύ των φιλάθλων αθλητών και η πνευματική ανάπτυξη των μελών του.

Στην πορεία, παράλληλα με τον αθλητισμό η Α.Ε.Κ. επεξέτεινε τις δραστηριότητές της και ως πολιτιστικός Σύλλογος. Οργάνωνε συχνά διαλέξεις στο οίκημά της, κοινωνικές βραδιές, ετήσια χοροεσπερίδα. Διέθετε και πλούτιζε με αξιόλογα λογοτεχνικά έργα τη βιβλιοθήκη της η οποία λειτουργούσε και ως δανειστική βιβλιοθήκη.

Το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου αποτελούσαν οι Πέτρος Στυλιανού, Χριστάκης Παπανδρέου, Ανδρέας Ακαθιώτης, Ανδρέας Τσιγκκάς και Αντώνης Καραβός.

Την πρώτη ποδοσφαιρική ομάδα του αποτελούσαν οι: Χριστάκης Παπανδρέου, Αντώνης Καραβός, Ανδρέας Σάββα (Πετρουλήλης), Μίκκος Αδαμίδης, Παύλος Γιαννάκης, Νίκος Χατζηκώστα, Ανδρέας Γιαννάκης (Γαθατερός), Τεύκρος Σαββίδης, Κωστάκης Σαββίδης, Στέλιος Χατζηκώστα, Βάσος Σπανός και ένας Αμερικάνος (Παλαίικυθρο). Χρώματα της ομάδας κίτρινο-μαύρο.

Στα χρόνια που ακολούθησαν και μετά τη δημιουργία το 1962 του Π.Α.Ο.Κ. τη σκυτάλη του Σωματείου πήρε στα χέρια του ο Γεώργιος Κοηλιός, ο οποίος ήταν μέχρι το θάνατό του «αιωνόβιος» πρόεδρος. 30 χρόνια η ψυχή και το σώμα του Συλλόγου... Με τις συντονισμένες προσπάθειες του ίδιου και του Διοικητικού του Συμβουλίου και με επιμονή κατόρθωσε να πετύχει το 1970 την ένταξη του σωματείου στους κόλπους της Κυπριακής Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου, όπου και αγωνιζόταν μέχρι το 1974. Η ΑΕΚ έκαμε το δικό της περιφραγμένο γήπεδο στο δρόμο Λευκωσίας Κερύνειας προς στην τοποθεσία «Φιλιήρι» και μέχρι το 1974 αγωνιζόταν στην Γ' κατηγορία.

Αξίζει εδώ να αναφερθεί ότι η ΑΕΚ αγωνίστηκε στο κύπελλο της ΚΟΠ με αξιόλογα αποτελέσματα απέναντι σε αντιπάλους όπως η Ανόρθωση (1-1) πριν την τουρκική εισβολή.

Και όταν ο ξεριζωμός έγινε πια βίωμα και η ζωή πήρε το δρόμο της, με πρωτοβουλία του τότε Προέδρου της Γεώργιου Κοηλιού και με τη συμπαράσταση της δραστήριας επιτροπής του, το ξεριζωμένο σωματείο της ΑΕΚ ξαναστήθηκε στην Αθηναντζιά, σε μια ακριτική γωνιά της πρωτεύουσας. (Οδός Καντάρας αρ. 6). Και μάλιστα σε αντίξοες συνθήκες, στενότητας χρήματος, στέγης, έλλειψης αθλητών. Και κράτησαν το γόητρό της. Για να συνεχίσει το κοινωνικό και αθλητικό του έργο, με πρωταρχικό σκοπό να συμβάλει στη διατήρηση της μνήμης και να κρατήσει αναμμένη τη φλόγα της επιστροφής στην πατρώα γη.

Η μεγαλύτερη όμως διάκριση του σωματείου ήταν η κατάκτηση του περιφερειακού πρωταθλήματος Δ' Κατηγορίας της ΚΟΠ στην επαρχία Λευκωσίας την περίοδο 1988-1989.

Ευτυχήσαμε να ζήσουμε στιγμές όπου το όνομα της Κυθρέας μέσω της Α.Ε.Κ. που αγωνιζόταν στην Δ' και στη Γ' Κατηγορία βρισκόταν συνεχώς στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, κεντρίζοντας μνήμες και δηλώνοντας ότι η Κυθρέα ζει και υπάρχει μέσω των κατοίκων της. Αλλά δυστυχώς για λόγους ανεξάρτητους από τη θέληση και την επιθυμία του Σωματείου να βρίσκεται στην αθλητική ζωή του τόπου, το σωματείο «σίγησε» και παρέμεινε ανενεργό όσο αφορά τα αθλητικά δρώμενα, όχι όμως και στον κοινωνικό και εθνικό τομέα, αποσύρθηκε, όχι για πάντα, ελπίζουμε.

Το σημερινό Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου απαρτίζεται από τους: Ζαχαρία Βασιλειάδη Πρόεδρο, Μιχαήλακη Σάββα Αντιπρόεδρο, Γεώργιο Ανδρέου Α' Αντιπρόεδρο, Γεώργιο Νικοηαΐδη Γενικό Γραμματέα, Αντώνη Βύρα Βοηθό Γενικό Γραμματέα, Γιάννη Κουφογιάννη Ταμία, Κώστα Φραγκούδη Β' Αντιπρόεδρο, Ανδρέα Αδάμου Έφορο Ποδοσφαίρου, Ανδρέα Καραολιά Έφορο Ποδοσφαίρου, Ανδρέα Ελευθερίου Έφορο Ποδοσφαίρου, και τους Ανδρέα Μιχαήλη και Τάσο Ηλία, Μέλη.

Στις 18 Φεβρουαρίου 2011 η ΑΕΚ διοργάνωσε πανηγυρική συνεστίαση στο κέντρο «Φάρος» στο Καϊμακλή, υπό την αιγίδα του τέως Υπουργού Οικονομικών Χαρ. Σταυράκη για να γιορταστούν τα 60 χρόνια ζωής της. Στην εκδήλωση τιμήθηκε μεταθανάτια ο πρώην πρόεδρος του Σωματείου Γεώργιος Κοηλιός με τιμητική πλάκα που παρέλαβε σύζυγός του κα Στέλλα.

Στην ομιλία του ο Πρόεδρος δρ. Ζαχαρίας Βασιλειάδης αναφέρθηκε στην ιστορία του Σωματείου, στους στόχους καθώς και στη μελλοντική πορεία του Σωματείου με κύριο μέλημα αυτή τη στιγμή την ανέγερση νέου οικήματος.

Ανταπαντώντας η κα Στέλλα, αναφέρθηκε στο ζήλο και την αγάπη του για το σωματείο λέγοντας. « ..στην κάθε ποδοσφαιρική συνάντηση της ομάδας του, για την οποία εργαζόταν σκληρά, αγωνιούσε και πριν τον αγώνα και κατά τη διάρκεια και κάπνιζε συνεχώς από την αγωνία του για την έκβαση του αγώνα. Ήταν η δεύτερη του οικογένεια. Καμάρωνε όλα εκείνα τα νεαρά παιδιά, που μεγάλωναν στους κόλπους της ομάδας του, που τα θεωρούσε και δικά του παιδιά και τα οποία σήμερα έγιναν αξιόλογα στελέχη της κοινωνίας μας».

Ο Γεώργιος Κοηλιός (21.2.1920 – 12.9.1988, γεννήθηκε στην Κυθρέα από γονείς τον Χριστοφάκη Κοηλιό και την Εθηνίτσα ΧατζηΠέτρου Κωνσταντίνου (εγγονή του Πιέρου). Είναι ο μικρότερος γιος της δεκαμελούς του οικογένειας με διαφορά από τον πρωτότοκο αδελφό περίπου 22 χρόνια! Απόφοιτος της Αγγλικής Σχολής Λευκωσίας προσλήφθηκε αμέσως στο τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας ως Χωρομέτρης στο Βαρώσι και μετά στη Λευκωσία ως Κτηματολογικός Λειτουργός αφήνοντας στο πέρασμά του ανεξίτηλη τη σφραγίδα της επαγγελματικής προσωπικότητάς του.

Για εκείνο όμως που περηφανεύονται η σύζυγός του και τα παιδιά του Μαρία (Κώστα Μαζέρη) και Αθηνά αθλή και ολόκληρη η κοινότητα της Κυθρέας, είναι για τη συνεχή προσφορά του στην κοινότητα και το δημόσιο πνεύμα που κουβαλούσε, καταπίστευμα των οικογενειακών καταβολών του.

Ο Γιώρκος ο Κοηλιός ήταν ένας σημαντικός παράγοντας της κοινότητας, ένας εξαιρετος καθηγητής του αθλητικού ιδεώδους και των ευγενικών ιδανικών της ελληνικής φυλής μας. Αθλητής ο ίδιος, αθλή και οραματιστής του αθλητικού ιδεώδους ανέπτυξε ποικιλόμορφη αθλητική δράση.

Θυμούμαι στην Κυθρέα όταν το Σωματείο βρισκόταν στα «ψηλά εκείνα δώματα», στα σπίτια του Χρυσανθή, τις Χριστουγεννιάτικες γιορτές της ΑΕΚ. Και όταν κατέβηκε η ΑΕΚ στο οίκημα δίπλα στο καφενείο του Αντώνη Βαφειάδη, την πλούσια δανειστική βιβλιοθήκη από την οποία δανειζόμουν ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες, μήνες σκόλης, λογοτεχνικά βιβλία. Δυό-τρεις βιβλιοθήκες στη σειρά, με τζαμένιες πόρτες, κλειδωμένες πάντα και τα κλειδιά να τα κρατά ο Γιώρκος. Στο στενόμακρο δωμάτιο, ακριβώς δίπλα από την αίθουσα του καφενείου. Ελληνική και παγκόσμια λογοτεχνία, ιστορικά βιβλία. Και ο Κοηλιός αφού τον ειδοποιούσα, πρόθυμα να με περιμένει, παίζοντας την «πατερνήμι» του να διαλέξω από τα πολλή βιβλία εκείνα που ήθελα, δυό τρία και τέσσερα μαζί. Να το καταγράφει και να με κατευοδώνει, ξέροντας ότι σε δυο-τρεις μέρες θα ήμουν πάλη εκεί...

Δείγμα της αφοσίωσής του προς το σωματείο του, είναι το ότι με την προσφυγιά μαζί με το Διοικητικό Συμβούλιο αθλή και τα απλά μέλη του «Ξαναζωντάνεψαν» την ΑΕΚ. Και υπάρχει η ΑΕΚ μέχρι σήμερα και μνημονεύεται στα αθλητικά χρονικά της Κύπρου.

Η δραστηριότητά του για τα κοινά συνεχίστηκε και μετά την προσφυγιά. Υπήρξε παράλληλα ένα από τα ιδρυτικά μέλη του Σωματείου «Ελευθέρη Κυθρέα» και το εξυπηρέτησε αξιοζήλευτα για πολλή χρόνια. Τότε μόνο αποχώρησε, όταν χρειάστηκε να κρατήσει την τύχη της ΑΕΚ στα χέρια του που διακινδύνευε στην προσφυγιά, την ύπαρξή της.

* Πηγές: Γεώργιου Στ. Πετάση «Η κωμόπολη της Κυθρέας», 1992 σελ. 163–167

Γεώργιος Κοηλιός, επιμνημόσυνος λόγος Χρ. Πέτσα, Περ. Εθ. Κυθρέα τεύχος 32–33, Μάης – Δεκ. 1988, σελ. 154–155.